

Nevädza

Číslo : 1

Ročník: X.

Školský rok : 2011/2012

Redakčná rada: PaedDr. Katarína Marčeková

Nicolka Bičianková

Martinka Rigóová

Dominika Henešová

Lajko Novák

Príspevky autorov neprešli jazykovou úpravou!

Pod dubákom

Ned'aleko

dubáka

stretol slimák

chrobáka.

Počkaj, chrobák,

predám dubák.

Na dubák ti

chuti

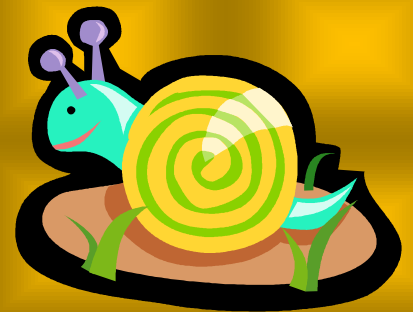
nemám.

Ja mám čosi

iné rád.

Dovidenia,

kamarát!

Ján Andel

... odpísal Lajko

Okienko zážitkov

Bienále ILUSTRÁCIÍ BRATISLAVA 2011

Slávnostné otvorenie **23. ročníka Bienále ilustrácií Bratislava 2011** sa uskutočnilo 2. septembra o 17.00 hod. v historickej budove Slovenského národného divadla v Bratislave. Súťažná časť BIB bola prezentovaná v Dome umenia na Nám. SNP 12. Zúčastnilo sa na nej **44 krajín, 356 ilustrátorov s 2318 ilustráciami zo 458 kníh.**

Aj my sme sa tam vybrali s našou pani učiteľkou a mojimi spolužiakmi. Bolo tam pekne, všetky obrázky sa mi veľmi páčili. Bol to pre mňa pekný zážitok. Chcela by som sa ísť pozrieť na túto krásnu výstavu aj nabudúce.

Martinka Rigóová

... a ešte raz BIB

Leto skončilo, začal sa nový školský rok. Ale to vôbec neznamená, že iba sedíme v triede :).

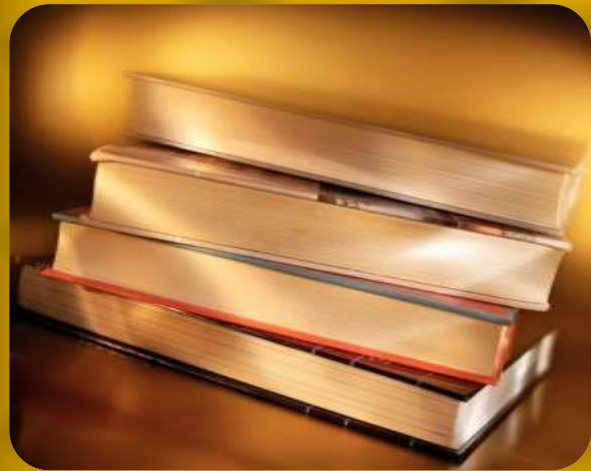
Koncom septembra sme sa vybrali na veľmi peknú akciu BIB (BIENÁLE ILUSTRÁCIÍ BRATISLAVA).

Poobzerali sme si ilustrácie rôznych autorov z celého sveta. Spoznali sme tam aj mnoho rozprávkových postáv.

To, ako sa nám tam páčilo si môžete pozrieť aj na niekoľkých fotkách.

Pekný deň praje p. učiteľka Monika Rovňáková

Okienko do duše

Jeseň

Jesenný les

Krásny les je v jeseni,
i keď nie je zelený.
Zlatom svietia javory,
buk červeňou zahorí.

Breza striasla dukáty,
les je veľmi bohatý
a v tom stofarebnom zlate
borovice rozpoznáte
i zelené jedličky,
trčia ako rozmaríny
z veľikánskej kyticky.

NIKOLA BIČIANKOVÁ

Potulky s Jankom Kráľom

Tohto básnika nikto nikdy nevolal Janko Kráľ, ale iba Janko. A mnohokrát ho nazývali aj Divným Jankom. Janko Kráľ bol naozaj čudák – tulák a samotár, rojko a večne zamyslený pán. Podobne ako Ján Botto tiež pochodil šíre kraje, ale robil to z nepokoja, ktorý bol v ňom. Janko Kráľ mal však aj bojového ducha – za práva Slovákov dokázal bojovať nielen rečami, ale aj šablou.

Zachoval sa aj vtipný príbeh o Jankovi Kráľovi a zemanovi.

Kráľ a zeman

Janko Kráľ šiel raz zo salaša domov. Cesta viedla popri zemianskom kaštieli. Zeman stál práve vo dverách. Zamyslený Janko si ho nevšimol. Zeman bol navyknutý, že sa mu každý úctivo klaňal. Janko nič.

„Kto si, že ma nepozdravíš?“ kričí za ním urazený pán.

„Či nevieš, že som zeman?“

„A ja som Kráľ,“ obzrel sa Janko a šiel pokojne ďalej.

Orol vták

Janko Kráľ

*Keby ja bol orol vták,
vyletel bych nad oblak,
zaplieskal bych krídlami
nad našimi Tatrami.*

*Tatra, pusté doliny,
ja váš vtáčik rodinný,
jak prst osamotený
letím v blesku, hrmení!*

/úryvok z básne Janka Kráľa/

Vaši žiaci s p.uč. Struhárovou

Jesenná príroda

Jesenná príroda

V jeden krásny, slnečný deň som sa vybrala na prechádzku do prírody. Vo vzduchu bolo cítiť, že je jeseň, a aj na okolitej prírode to bolo vidieť. Stromy sa akoby pod ťarchou prežitého leta nakláňali k medenno- zlatej pokrývke listia a pripravovali sa na odpočinok, aby sa na jar, hneď ako ich pošteklia prvé teplejšie lúče slnca prebudili k životu a otvorili sa v jeho lúčoch. Pozrela som sa aj na ten trblietavý závoj vln, ktorý sa rúti niekam do neznáma. Potok, ktorý už len na pohľad je mrazivý ako ľad a miestami hlboký ako hudba. Potok to je ligotavý tajnostkár, ktorý nosí so sebou tajomstvá svojej tichej, ale aj miestami búrlivej cesty. Ako ruka v ruke, si ide potok aj so svojim spoločníkom, kobercom zlatých peniažkov-listov, ktoré ho sprevádzajú po jeho púti. Občas sa ten koberec stráca a nahrádzajú ho skaliská veľké ako hora. Potok pomaly obmýva svoje briežky, vábi do prúdu, vyspevuje najnevídanejšie pesničky. Príroda sa zatiaľ pomaly pripravuje na svoj zimný spánok. Chrobáčky sa skrývajú do svojich úkrytov. V najtichších zákutiach nájdeme posledné kvietky ožiarené jesenným, zubatým slnkom. Nad potokom, keď sa už zvečerieva sa ozýva lúboštný spev vtákov a vrásky vln ho nesú do diaľav. Tak ako vtáky na jeseň vítajú deň svojím spevom, tak ho na večer aj odprevádzajú. A vlny naďalej pohľadujú brehy potokov a sprevádzajú ich do diaľav.

Každé ročné obdobie je krásne, ale najkrajšia je jeseň!

P.uč. Fábryová

EKO OKIENKO

Milí čitatelia,

dňa 20. októbra 2011 bude našej škole slávnostne udelený medzinárodný certifikát – „Zelená škola“. Toto ocenenie sme získali po vyhodnotení našich aktivít v školskom roku 2010/11, keď sme sa prioritne venovali našej zvolenej téme „Zeleň a ochrana prírody“. Iste si spomínate ako sme sadili živý plot a kruhové záhony pred budovu školy, ako sme pestovali v záhrade rôzne plodiny, zbierali liečivé rastliny, či pozorovali a poznávali život v prírode. Nezabúdajme, že náš úspech v tomto programe je výsledkom kolektívnej práce a zahŕňa celú našu školu.

Aj v nasledujúcom školskom roku sa preto naďalej všetci snažme zodpovedne pristupovať k životnému prostrediu. Budeme triediť odpad, pripravovať zdravé jedlá, šetriť energiou, starať sa o zeleň a taktiež sa začneme hlbšie venovať našej novozvolenej téme s názvom

„Voda“.

Organizovať a podporovať jednotlivé aktivity v programe Zelená škola bude náš akčný tím -

Kolégium Zelenej školy

Koordinátor:	PaedDr. Lucia Bottová
Učiteľia:	PaedDr. Gabriela Chudá
	PaedDr. Miroslava Klokočová
	Mgr. Nataša Borovičková
Žiaci:	Jaroslav Šléz
	Mário Polakovič
	Martina Rigóová
	Nicole Bičianková

Miestny úrad Ružinov: Ružena Ciglianová

Školník: Štefan Tóth

Rodičia: Jana Krišková

P.uč. Bottová

Svetový deň zvierat

Svetový deň zvierat sa oslavuje 4. októbra. Prvýkrát bol oslavovaný v roku 1931 vo Florencii počas stretnutia ekologov. Tento deň bol vybraný, pretože naň pripadá sviatok sv. Františka z Assisi, ktorý bol veľkým milovníkom zvierat a je patrónom zvierat a ekologov. Svetový deň zvierat

mal upozorniť na kritickú a neutešenú situáciu ohrozených druhov živočíchov. Až neskôr sa začal vzťahovať na všetky druhy zvierat. Takisto sa začal pripomínať v čoraz väčšom rozsahu po celom svete.

Poslaním Svetového dňa zvierat je:

- Oslava života zvierat v každej podobe,
- Oslava vzťahu medzi ľudstvom a ríšou zvierat,
- Pripomínanie si a zdôraznenie nezastupiteľnej úlohy, ktorú hrajú zvieratá v našom živote - od poskytovania potravy, cez úlohu spoločníka, pomocníka a podporovateľa, prinášajúceho do nášho života pocit, že zázraky sa ešte dejú,
- Uvedomenie si mnohorakého spôsobu, akým zvieratá obohacujú náš život a vyjadrenie vďaky, ktorá im za to náleží.

Svetový deň zvierat prináša príležitosť zamyslieť sa aj nad tým, či náš vzťah k zvieratám a to, čo nám poskytujú, je rovnako obohatením a dobrodením pre ne.

P.uč.Gonová

Okienko zábavy

Zasmejte sa spolu s nami... ☺

Mamička oznamuje synčekovi:

- Jožinko, budúci rok už budeš v druhej triede a to už budeš môcť utierať riad...
- Tak to radšej prepadnem ...

Slon sa kúpe vo vode. Príde mravec a presviedča ho, aby vyšiel von. Nakoniec slon vyjde a mravec hovorí:

- Dobre, len som chcel vedieť, či nemáš moje plavky.

Rodičia majú dve deti - dvojčičky. Jedno riadneho pesimistu a druhé veľkého optimistu.

Na narodeniny chcú rodičia deti vyskúšať. Pesimistovi vykúpia obchod z hračkami a optimistovi dovezú do izby fúru konského hnoja. Z izby pesimistu sa ozýva plač.

- Tol'ko darčekom, všetci mi budú závidieť, hračky sa budú kaziť a bateriek koľko ide do nich.

Z izby optimistu sa ozýva smiech. Keď príde do izby, optimista sa prehŕňa v hnojí a vraví:

- Tol'ko hnoja, tu musí byť niekde koník!

Príde Janko do školy s veľkou hrčou na hlave a učiteľka sa pýta:

Prečo máš takú veľkú hrču???

Chcela ma uštipnúť osa.

Nestihla to?

Ale, ocino ju zabil lopatou.

Robotníci stavajú veľmi vysoký komín. Už ho majú skoro hotový, keď v tom k nim príbehne majster:

- Chlapi, zle je! Nieкто mi otočil stavebný plán. Mali sme kopat' studňu!

Viete čo je to absolútne teplo?

Keď sa aj slnko začne natierať opaľovacím krémom.

Korytnačka lezie na strom. Lezie raz , lezie druhý krát , lezie tretí krát... Na strome

sedí kukučka s kukučiakom . Kukučiak hovorí kukučke : „Už by sme jej mohli povedať že je adoptovaná...”

Policajt si hodinu pred štedrou večerou spomenie, že nemá kapra.

Tak vezme udicu, vedro, návnady a sekeru, čím si vyseká dieru do ľadu.

Príde na ľad, vyseká si dieru, hodí udicu a čaká. V tom sa niečo ozve: „Tu nič nechytíš!” - on si to nevšíma.

To sa opakuje aspoň 10 krát. Policajt nahnevaný zreve: „Kto to tu furt vykrikuje?”

Po chvíli sa ozve: „To som ja správca ľadového štadiónu.”

Vieš prečo si slon maľuje nechty???

Aby sa mohol skryť v lentilkách....

A videla si už slona v lentilkách?? Nie??....No vidíš jak sa skryl!

Učiteľ sa pýta Móricka:

- Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ostalo?

-Sedem

Vtipy pre Vás vybrali šiestaci s p. učiteľkou Adámkovou ☺

Jeseň v rýmoch

Od severu vietor veje,
z oblohy sa voda leje.
Prišla jeseň, predzvesť zimy,
sedím v teple, hľadám rýmy.

A čo vy, kamaráti,

zahráte sa na básnikov aj vy a pokúsite sa nahradiť zvýraznené slová v nasledujúcej básničke tak, aby sa rýmovali?

Jeseň

Slniečko už menej hreje,
šibal vetrík sa len **chichoce**.
Pohvizduje po chotári,
po oblohe ženie **mraky**.
Pozhadzoval všetky listy,
strom bez listov je už **prázdny**.
Striasol na zem aj gaštany,
ležia v tráve vedľa **dverí**.
Zbadal ich tam malý Stano,
keď šiel s mamou tadiaľ **doobeda**.
Má ich teraz plné vrecká,
spraví niečo pre **tatka**.
Nôžky, bruško, hlavička,
pomôže mu **mama**.

(Riešenie: smeje, chmáry, čistý, brány, ráno, otecka, mamička)

Príjemnú zábavu, zdraví vás p. učiteľka Irová.

Hádanky z lesa a z lúky

Na pretekoch rytmus známy, vyklopkáva
kopýtkami.

Zváža drevo, ťahá voz, požičiava k husliam chvost.

/ňôk/

Záhradku nám pretlo tunelové metro.

Premáva v ňom vláčik, čierny štvornoháčik.

/oktrk/

Na kôre jej vyniká drobná čierna výšivka.

Z bielučkých žíl kvapká mok,

čo sa pení vo vlasoch.

/azerb/

VII. trieda s p.uč.Mištinovou

Okienko nápadov

Lampión

Čo sme potrebovali: biely a červený papier, nožnice, lepidlo, čajová sviečka

Ako na to:

biely papier sme rozstihli po dĺžke na polovicu a zrolovali sme ho do rolky a hrany zlepi.

Z farebného papiera najprv po dĺžke odstrihnite dva 1,5cm pásy a potom zvyšný papier po šírke nastrihajte na centimetrové pásy.

Kratšie pásy olepte okolo rolky tak, že si naniesiete trochu lepidla na vrchnú a spodnú stranu pásika a prilepíte na rolku. Mal by vám vzniknúť oblúčik. Nechávajte medzi jednotlivými pásmi centimetrové medzery. rolku. Mal by vám vzniknúť oblúčik. Nechávajte medzi jednotlivými pásmi centimetrové

Keď máte všetko zaplnené, vezmite široké pásy a oblepte ich okolo vrchu a spodku rolky, aby ste začistili spoje. Stojan je hotový a môžete zapáliť čajovú sviečku a prikryť lampášom.

Dominika Henešová

Gaštany

Padajú, padajú zrelé gaštany,
jeden z nich vo vrecku mám už schovaný,
keď si ich nazbieram ešte aspoň päť
maličkého gaštanka urobím si hned'.

Padajú gaštany, radosť veľiká,
doma z nich urobím voz aj koníka,
a keď už budem mať kohúta aj hus,
chcem ich ako korálky, navliecť na motúz.

Zbieral som gaštany v parku na tráve,
mal som však obidve vrecká deravé,
a že tú galibu nezbadal som včas,
zajtra ráno musím ísť, na gaštany zas.

Ako si urobím Gaštanka

II.D a pani uč. Klokočová

Okienko k maškrtám

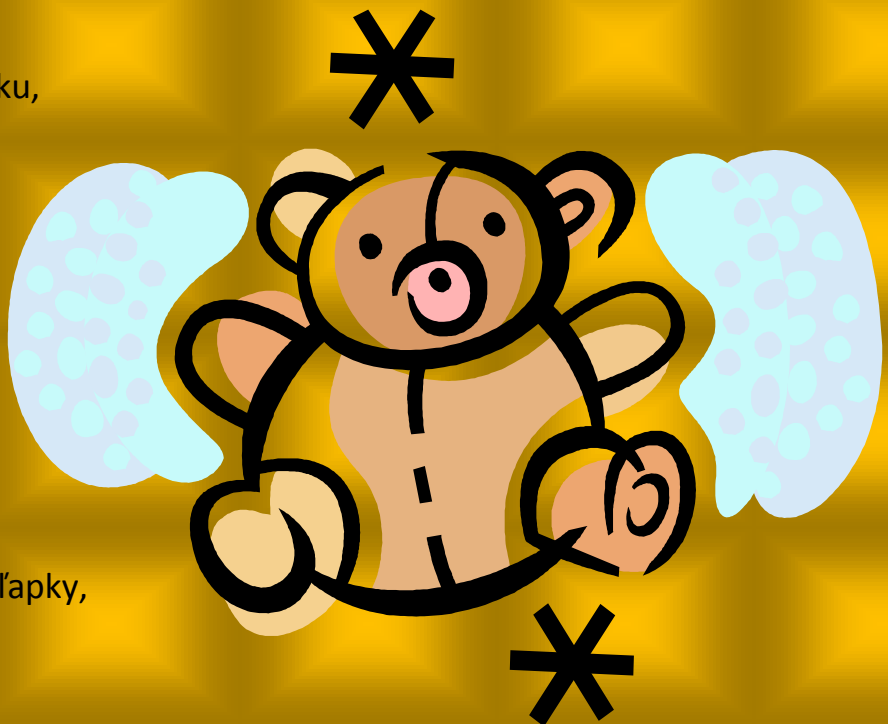
Môj macík

Šijem, šijem pomaličky,
košieľku i nohavičky.
A ty macík pekne sed!
Oblečiem ťa hneď.

Teraz pekne po poriadku,
uvaríme kašu sladkú.
Staň si sem, na samý
kraj!
Na mliečko mi pozor
daj!

Pred jedením čipky - čľapky,
umyjeme obe labky.
A potom ich do sucha
uteráčik vyšúcha.

Tak strapánik chlpatý,
nekvapni si na šaty!
Už ťa obed očakáva,
cukrík, koláč, biela káva

Túto básničku sa učíme naspamäť s pani učiteľkou. No a na tú kašu sme tiež dostali chuť, a tak sme si ju v kuchynke aj navarili aj s veľkou chuťou zjedli.

Scerlettka pripravila všetko, čo sme na jej prípravu potrebovali. Mliečko sme prevarili, Janko ho usilovne miešal aj s troškou cukru. Eszmeralda pridávala postupne detskú krupicu a na celú prípravu dozeral Dávid. Hotovú sladučkú kašu sme si aj pekne naservírovali do mištičiek, posypali grankom a ešte práškovým cukrom a poliali roztopeným maslom. Po výbornej hostinke sme si po sebe umyli riad. To robili dievčatá a chlapci už len komentovali. Po skončení si to všetko chceli čo najskôr zopakovať. Ak aj vy dostanete na sladučkú kašu chuť, uvarte si ju, nie je to ťažké, veď sme to zvládli aj my, predškoláci.

Dobrá chuť.

Pani učiteľka Horská so žiakmi

